

майсторъ на гардероба коместибулярий Кононъ дьо Бетунъ, великия виночерпецъ Милонъ дьо Брабанъ и великия столникъ Мокеръ дьо Сенъ-Менехулъ, влѣзе въ великолепната зала на Хризотриклиниума. Преди да седне върху престола, който се намираше въ източната абсида на залата, той се поклони и прекръсти предъ сребърната икона, която бѣ окачена надъ облегалото. Златната завеса, везана съ бисеръ и елмази, която по-рано се намираше предъ престола, сега я нѣмаше. Въ бурнитѣ първи дни на превземането на великия градъ отъ кръстоносцитѣ и тази прочута завеса бѣ подѣлена като плячка между алчнитѣ барони.

Кононъ дьо Бетунъ почука три пѣти съ жезъла си и пратеницитѣ влзоха.

Графъ Гийомъ дьо Сенъ се поклони веднѣжъ при прага, втори пѣтъ въ срѣдата на залата и трети пѣтъ предъ престола. Наведе се, цѣлуна края на аксимитената мантия на Анри. Останалитѣ пратеници останаха близо до вратата.

Графътъ цѣлуна пергаментовия свитѣкъ, който носѣше, и го подаде на коместибуляра. Жофруа дьо Вилхардуенъ се поклони и го разпечата. Следъ това го разгъна по дължината и зачете високо:

„Въ името на светата и недѣлима Троица. Аминъ. Маргарита, съпруга на покойния кралъ на Тесалоника, Бонифаций, известява и моли своя високъ господарь, Константинополския императоръ Анри, за помощъ и защита противъ намѣренията на регента графъ Оберто Биандрате и конетабла Амадео Буфа, които недавна изпратиха послание до наследника на покойния кралъ въ Монфератскитѣ му имения. Въ тѣзи послания тѣ молиха маркиза Гулиелмо Монферато да остави бащинитѣ си земи въ Италия и да ги замѣни съ по-достоината за него кралска корона на Тесалоника. До този мигъ завареникътъ на кралицата, маркизъ Гулиелмо, още не се е обадилъ отъ Италия, дали е склоненъ да дойде и измѣсти непълнолѣтния си братъ Димитрий отъ законното му наследство. Но, може би увѣрени, че той нѣма да закѣснѣе въ изпълнението на тѣхнитѣ